

בכל מקום שאמר: ולקחן פריד הא אפיקיים: לרד להביא ראיה: שבבב"ד נתגיר שחז בצענו מהול הוא ואמרו שבהא דא"י הוא יקראמר ב"ד ומספר: ה"ג מהו דיתמא לא נהמיניה: [ב] מעתה: גר יתשע: וזו עתה (ויקרא כ): **לדיע טובה**: דפסק חז"ל הדבש: **קמשיטי קראי**: דהא עמך כל תורה אור

תורה אור

אין לי אלא בארץ בח'ל מעין תלמוד לומר  
אתך בכל מקום שאתך אם כן מה ת'ל  
בארץ בארץ צריך להביא ראיה בח'ל אין  
צריך להביא ראיה דברי ר' יהודה וחכמים  
אומרים בין בארץ בין בחוצה לארץ צריך  
להביא ראיה בא הוא ועדיו עמו קרא למה  
לי אמר רב ששת דאמרי שמענו שנתגייר  
בבב"ד של פלוני סד"א לא ליהמנייהו קמ"ל  
(6) בארץ אין לי אלא בארץ בח'ל מעין  
ת'ל אתך בכל מקום שאתך והא אפיקתיה  
והא מאתך וחדא (x) מעמך וחב"א בין  
בארץ בין בח'ל צריך להביא ראיה ואלא הא  
תיוב (3) בארץ ההוא מובען ליה דאפילו  
בארץ מקבלים גרים סד"א משום טיבותא  
ארץ ישראל קמגיירי והשתא נמי דליכא  
יובתא איכא לקט שבתא ופאה ומעשר עני  
מ"ל א"ד חייא בר אבא אמר ר' יוחנן "הלכה  
בין בארץ בין בח'ל צריך להביא ראיה  
ששטא\* יתוד ורבים הלכה ברבים מהו דתימא  
סתבר טעמא דרבי יהודה דקמסייעי ליה

אָלע קלער זיך יאָרשפּאַטס צוקלעבן אינעם  
הויבן גרו מאַכן א"ר יהודה גר שנתנייר  
ה"ר ה"ר ז'ה גר בינע לבין עצמו אינע גר  
עשה באדער שוואב לפני רבי יהודה ואמר לו  
נגיחתי בני לבן עצמי א"ל רבי יהודה יש  
עדים אמר ליה לאו יש לך בנים א"ל הן  
א"ל נאמן אתה לפסול את עצמך יא"ו אתה  
מן לפסול את בנך [ומי] א"ר יהודה  
נגים לא מהימן \*והתנאי יכיר יכירו  
חידים מאן א"ר יהודה נאמן ארם לומר  
בני בכור ובעש שנאמן לומר זה בני

וְכִי נִאֲמָן לֹמֶד בְּנוֹ זֶה בֶּן גְּרוּשָׁה הִיא  
 אֲמָן א"ר נִחְמָן בְּרִי יִצְחָק ה"ק לִיהַ לְדִבְרִיד  
 כֹּכְבִּים רִבִּינָא אִמְר הִכִּי קֹאמֶר לִיהַ יֵשׁ  
 נִאֲמָן אֲתָה לִפְסוֹל בְּנִיד וְאִי אֲתָה נִאֲמָן  
 וְהָאִימֵר "נִאֲמָן אִדָּם לֹמֶד עַל בְּנוֹ קָמָן  
 בְּרִי אֲבָא א"ר יוֹחָנָן לֹא קָמָן מִמֶּשׁ וְלֹא  
 גִּימִם וְהוּא גְּדוֹל גְּדוֹל וְאִין לוֹ בְּנִים וְהוּא קָמָן  
 וְהִתְנִיַּא כּוּוֹתִיה דְּרִבִּינָא "הִיא לַעֲנִין יִכִּיד  
 וְגִיד בּוֹמָן הָזֶה אִימֵרִים לוֹ מִה רֵאִית  
 שְׂרָאֵל בּוֹמָן הוּא דְּוִיִּים דְּחִיפִים סְחוּפִים  
 אִמְר וְיֹדַע אֲנִי וְאִינִי כְּדָאִי מִקְבֵּלִין אוֹתוֹ  
 קָלוֹת וּמִקְצַת מִצּוֹת חֲסוּדוֹת וּמִדִּיעִין  
 עֵינֵי וּמִדִּיעִין אוֹתוֹ עֲנִשֵּׁן שֶׁל מִצּוֹת  
 בָּאֵת לְמַדָּה זוֹ אֲכַלֵּת חֶלֶב אִי אֲתָה  
 עֲנִישׁ סְקִילָה וְעֲכָשׁוּ אֲכַלֵּת חֶלֶב עֲנִישׁ  
 שֶׁשׁ שְׂמִידֵיעִין אוֹתוֹ עֲנִשֵּׁן שֶׁל מִצּוֹת  
 מֵרִים לוֹ הֵי יוֹדַע שְׁהַעוֹלִים הִבָּא  
 יֵאֵל בּוֹמָן הוּא אִינִים יִכְוֹלִים לִקְבֹּל  
 לֹא

[illegible]

דקמשייע קראי • דהא ענדן כל  
מקום שאדן משמש ואפילו באדן  
ובתלםס למע לא אלס לאו אראים  
קאי • דבאדן לרדך לבויד רואה ואל  
בחולה לאדן : מדכדיב (ג) גר אלס  
ושפטס מכהן אמר ר' יהודה גר  
בצי בית דין : יריד • את הבכור בן  
השטאה יריר : ירירנו לאתרים •  
שאל אין ב"ד מכירים אותו נאמן  
עליו לאצו • לומר אז בני בכור ליעול  
פי שנים : בן גרושה הוא • וסכן חלל  
הוא : ואין עדות לעובד כוכבים •  
האילו ובנין • מוחזקין בבשרות אין  
אתה נאמן להעיד ענין • ופוסק :  
לפסול אם בנין • דנפקא לן מימר  
ואי אתה נאמן לפסול את בני בנין •  
והלכא דרב נחמן • דלמר לדבריו  
עובד כוכבים הוא ואין עדות לעובד  
כוכבים ואפילו אכנים לא מהימן :  
וסתניא כרבינא • דנאמן הוא על בני  
קטן שאין לו בנין וקס"ד דהא סתניא  
בגר שבה ואמר גר אי קמיירי • ססיא •  
דקתי נאמן הוא על בני קטן : לענין  
יירי • תניא אהיה אמר' דימר קאי  
דקתי וכסם שנאמן ארס לומר זה בני  
בכור קד נאמן לומר זה בני בן גרושה  
ועלה קתי דנאמן הוא על הקטן דהא  
ישראל הוא ויש לו עדות והעורר  
התמימונו על כל ואל על בן בט אכל  
גבי גר אפילו אכס לא מהימן דאין  
עדות לעובד כוכבים : וספוקין •  
שפלוס וכפיון כמו סחופי כסא (שבת  
דף סז) כפיוס הכלי : ואינו כדאי •  
ואינו ראוי להסתפק בדרתן • ומוסר  
יתן ואזהר לקד : ומודיעים אותו •  
לקמן מפרש טעמא דכולה סתניא :

או בן חלוצה היא וזכ"א אינו  
עובד כוכבים אתה ואין עדות לעני  
לך בנימין הן יש לך בני בנימין הן  
לפסול בני בנימין תניא נמו הכי ר' ה  
יאין נאמן על בנו גדול נמו הכי ר' ה  
גדול גדול ממש אלא קטן ויש לו  
והלכתא בותיה דרב נחמן רב נחמן

איתמר תנו רבנן ימי שבת לא  
שבבת להתגיד אי אתה יודע  
ומטורפין ויסורין באין עליהם  
מיד ומודיעין אותו מקצת מצות  
אותו עין לקט שבחה ופאה ומע  
אומרים לו הרי יודע שעד שלא  
עניש כרת חללת שבת אי אתה  
כרת חללת שבת עניש מקלה  
כך מודיעין אותו מתן שבין  
אני עשוי אלא לצדיקים וי

סבר לה כרבי עקיבא דאמר אין קידושין תו  
מכתוב בן השטח יביר (דברים נא) וכן  
אדם לומר זה בני כבוד משמע דמיני  
יטעק בין הבנים ובשואמר על הקטן שיה  
עדות לעבוד סוכים - ועל עצמו נא  
ה"ס נאמן אחה לפסול בניך פ' י  
נאמן לפסול אחי בני דאין סברה לומר שיה  
ומפרש בשם לו בנים משמע דאבנא נמי  
לפסול בניו דדוקא תמוס דאין עדות לעבוד  
אחרים וכן רבנן דאין עדות לעבוד

מזל  
קבו א מיי סייז מכל  
אויסויז בילט ס'ז  
סמ לאוויז סמ סמ  
י"ד ס' רמח סמ' י'

[illegible]

על (ס) וזהו הדין לענין (דף מה) וזו גלי און רחוק שמה לא ודיקס און אם הוא ישראל אם לא במשפחתו לא הוא בדוק: וזו לא בארץ פ' דמקדשן גרים ואע"ל רחובת הבק א צווי ריבויא כיון דכתיב בארץ אשכנח בסוף פ"ק דקדושין (דף גז) שילוח עבדים והשקמת גוים א גמי בארץ לא חישבן מלך הדרי צוה משום דלפיכך שפחל דלרץ ישראל:

דער דוממל לא להמיתו • ויש  
ספרים גדרס מזה דוממל  
מיתו וה"ל להמיתו כעד  
יש עד • יישך לך עדים • פירו  
תגירה יישך לבין עולם דוממל  
לא אי הא דבעינן ג' הייט דוקא  
ומה אלג עשבר חד נמי כשר  
אם יש לו עדים לאו ביין  
ומהו הא :

זמן הזה לפסול עמך כו' .  
 היינו דוקא במילי דמשו .  
 ויהי חתונה דאסורא אבל אם  
 באת כהן לא פסלה כדפשיט  
 בסוף פ' שני (דף כה: ושם) ו"ל

למי חס תתנו עובדה טובים  
 נפסך בניו פסולים דאין קרוי  
 אלא בנה ואם יהיה אשהו  
 אליהו ממה נפשך בני כשרים  
 ל (עלי דף מה) עובד טובים  
 הבא על בת ישראל הולד כשר  
 יתחא נטי דמזמור לא הוי פסול  
 ה הוי הא השתא נמי דאין  
 פגומין הס דר"י אית ליה דפרק  
 יו וחסינן קדושין מ"ז דבת גר  
 בבת זכר וכל ור"י דקדשר כ"ו  
 טובכים ועבד הבא על בת  
 ה הולד ממזר דפרק ד' מיתות  
 ירין דף ע"ג ושם אחר דר' יהודה  
 אליהו מפרי"ש מפרש דשקאל ה' שמש  
 הדי דקדמי כשם שחלמן  
 לומר זה בני כבוד אפי' על  
 חתן וזה שחזר ב' גרושה :  
 לפסול בני בזמן . ואמר ר"י

בני בניך כשיש לו בני בניו אין  
אין אחד נאמן על בני גדול  
שמוע להלכה כר"י דנאמן אף  
על בניו ויהיה אלא בשבועה

זִמְנוֹת שִׁי וְשִׁמְעִי

י"ב חזקת חב"ח  
 י"ג חזקת חב"ח  
 י"ד חזקת חב"ח  
 י"ה חזקת חב"ח  
 י"ו חזקת חב"ח  
 י"ז חזקת חב"ח  
 י"ח חזקת חב"ח  
 י"ט חזקת חב"ח  
 כ' חזקת חב"ח  
 כ"א חזקת חב"ח  
 כ"ב חזקת חב"ח  
 כ"ג חזקת חב"ח  
 כ"ד חזקת חב"ח  
 כ"ה חזקת חב"ח  
 כ"ו חזקת חב"ח  
 כ"ז חזקת חב"ח  
 כ"ח חזקת חב"ח  
 כ"ט חזקת חב"ח  
 ל' חזקת חב"ח

ישיבת דגור"א  
 ז"ל מעמד  
 ז"ל (דכתיב בחר  
 ז"ל בן' בן' לחכם  
 ז"ל בחרת בהגים ומ"ס  
 ז"ל (תמוז)  
 ז"ל ד"ר מעמד  
 ז"ל ע"ד. נחמק

[illegible]

וְהָרָא ס"ם ח"א